

Krajina

Jan Nedvěd

E

Na prstech tvých doteky malované slibují že mám tě rád

F#mi

E

do panenek do tvých očí řeknou že ne že neopustí natisíckrát

E

To jen listy ladí po větru až do obzorů a hynou kdesi nad samotou

F#mi

E

s tebou dny se krátí stále nezbývá čas když u lehaní zpěcháme s tmou

E

Než ohladíme z čela vrásky a dolu dál do tajemných vzácných chvílí

F#mi

E

nalezená obětí až trochu mám strach že z krajiny tvé něco sem smyl

E

Nelekla se láska jenom udivená co si do duše si napsala snad

F#mi

E

až zítra svoje šaty bude ukládat k nim naučená bude se bát

3.sloha

1.sloha